

Le Salon - revisited
Nieuwe creatie 2026

Le Salon - Revisited Presentatiedossier - Versie oktober 2025. NIET PUBLICEREN.

Le Salon - Revisited

Nieuwe creatie van Peeping Tom in 2026

Concept en regie door Gabriela Carrizo en Franck Chartier

Over de creatie

De kern van Le Salon wordt gevormd door het beeld van een ooit zo prachtige salon, een ruimte die zowel erfgoed als verval belichaamt. Wat ooit een toevluchtsoord van verfijning en rijkdom was, is nu een podium van erosie geworden, waar grandeur overgaat in absurditeit en waardigheid bezwijkt onder het gewicht van de tijd. De aristocratische grootvader – ooit de steunpilaar van de familie – worstelt om de schijn op te houden, maar zijn wankelende controle over zijn huis, zijn lichaam en zijn geest weerspiegelt de afbrokkelende wereld om hem heen.

De inspiratie voor dit stuk is ontleend aan *Le Salon de Musique* van Satyajit Ray, waardoor de culturele afkomst ervan wordt verdiept. Net zoals deze film de schemering van een Indiase aristocratie confronteert met de moderniteit opriep, brengt Le Salon datzelfde gevoel van verval over.

Le Salon, een collectieve creatie van de performers, toerde van 2004 tot 2009 over de hele wereld. Het werd opgevoerd in Europa, Zuid-Korea en Australië, waar het publiek betoverde met zijn unieke mix van theatraliteit, fysieke performance en scherpe sociale commentaar. Zoals een recensie uit Quimper het treffend verwoordt: *“In dit salon dat zich presenteert als de spiegel van ons leven...”*, toont Le Salon spookachtige echo's van verval in ogenschijnlijk gewone gezinnen. Het stuk weerspiegelt niet alleen verlies en veroudering, maar ook de interne scheuren die ontstaan wanneer traditie, rijkdom en familierelaties onder druk komen te staan.

Voor veel toeschouwers werd het een mijlpaalervaring – een werk dat nog lang na het vallen van het doek bleef hangen.

Nu, meer dan twee decennia later, keren we terug naar Le Salon, niet alleen om het opnieuw op te voeren, maar ook om het opnieuw vorm te geven. Deze heropvoering erkent de blijvende relevantie van het stuk en stelt nieuwe generaties kunstenaars en publiek in staat om zich met de vragen ervan bezig te houden. Wat betekent verval in onze hedendaagse wereld? Hoe gaan families, naties en individuen om met de erosie van hun zekerheden? En hoe dient het theater zelf als een ruimte om na te denken over herinneringen, verlies en vernieuwing?

Beschrijving van de creatie

Le Salon – revisited wordt gecreëerd en uitgevoerd door een nieuwe groep van vijf artiesten: drie dansers, een zanger en een acteur. De regie is in handen van Franck Chartier en Gabriela Carrizo. De creatie van het stuk gaat in het najaar van 2026 van start. Audities zijn gepland in november en december 2025.

Peeping Tom in de pers

“Peeping Tom behandelt delicate onderwerpen met een uiterst subtiële humor.”
— The Age Australia

“Met zijn thema’s en inzichten over verlies en verval in de meest ‘normale’ levens, behoudt het een beklemmend gevoel van melancholie, terwijl het tegelijkertijd een gevoel van zwarte humor en zelfs hoop biedt.” “ — Anne-Marie Peard, recensent van het Melbourne International Arts Festival over Le Salon

“Verteld door middel van een combinatie van theater, dans, beweging en zang, biedt de productie een vorm van totaaltheater die je zelden op Britse podia ziet.” – The Sunday Herald over Le Salon

“Als een waanzinnige uitbarsting springt de dans met brute virtuositeit tevoorschijn.” “ — Le Monde over Le Salon

“De eigenaardige wereld van de rondzwervende familieleden is pijnlijk humoristisch.” — NRC Handelsblad over Le Salon

“Alles is echt, zo treffend en zo prachtig vertolkt.” – Libération over Le Salon

“Ontroerende theater- en dansscènes spelen zich af in een vervallen salon. De stem van mezzosopraan Eurudike de Beul draagt bij aan de sfeer van een theaterervaring die recht naar het hart gaat, afgewisseld met geestige humor.”
– ImPulsTanz over Le Salon

Over Peeping Tom

Onze geschiedenis

Peeping Tom is een Belgisch danstheatergezelschap, opgericht door Gabriela Carrizo (I/AR) en Franck Chartier (F). Samen met Eurudike De Beul, die een vaste meerwaarde van het gezelschap zou worden, creëerden ze een eerste locatieproject dat zich afspeelde in een stacaravan, Caravana (1999).

Alles in het werk van Peeping Tom vertrekt vanuit een hyperrealistische setting. De ruimte voelt vertrouwd, zoals een tuin, een woonkamer en een kelder in de eerste trilogie (Le Jardin, 2002; Le Salon, 2004; Le Sous Sol, 2007), twee stacaravans in een besneeuwd landschap in 32 rue Vandenbranden (2009), een bejaardentehuis in Vader (2014), een openbare weg in La Ruta (2022) of een boot in S 62° 58', W 60° 39' (2023).

De makers doorbreken vervolgens dit realisme. Ze creëren een onstabiel universum dat de logica van tijd, ruimte en stemming tart. Je wordt getuige – of eerder voyeur? – van wat gewoonlijk verborgen en onuitgesproken blijft. Isolatie leidt tot een onbewuste wereld van nachtmerries, angsten en verlangens, die de makers slim gebruiken om de donkere kant van een personage of een gemeenschap te belichten. De beslotenheid van familiale situaties blijft voor Peeping Tom een belangrijke bron van creativiteit. Gepresenteerd door middel van rijke beelden, ontstaat er een fascinerende strijd tegen de omgeving en tegen jezelf.

Samenwerkingen

Sinds 2013 is Peeping Tom begonnen met het ontwikkelen van producties met andere gezelschappen en theaters. Gabriela Carrizo maakte The missing door (2013) met Nederlands Dans Theater. In 2015 maakte ze The Land met Residenztheater in München.

Franck Chartier regisseerde The lost room (2015) en The hidden floor (2017) met NDT I. In 2013 werkte hij aan 33 rue Vandenbranden, een bewerking van het origineel van Peeping Tom met de dansers van de Opera van Göteborg. In 2018 regisseerden Gabriela en Franck 31 rue Vandenbranden. Deze bewerking van de voorstelling van Peeping Tom werd gemaakt met de dansers van het Ballet de l'Opéra de Lyon en opende de Biënnale de la Danse in Lyon.

Dido & Aeneas (2021) is de eerste opera van Peeping Tom. Dido & Aeneas, geschreven door de Engelse componist Henry Purcell rond 1688, verenigt de performers van Peeping Tom en hun unieke theatertaal met de wereld van de opera. Het stuk, geregisseerd door Franck Chartier, is gemaakt in samenwerking met Atushi Sakai en Emmanuelle Haïm's Le Concert d'Astrée voor het Grand Théâtre de Genève.

La Ruta (2022) is de tweede korte voorstelling die Gabriela Carrizo regisseert voor en maakt met de dansers van Nederlands Dans Theater (NDT 1), na The missing door in 2013. La Ruta ging in première op 6 mei 2022 in Amare Den Haag, als onderdeel van NDT's avondprogramma Dreams 360.

In 2022 regisseerde Franck Chartier Oiwa. Het duet is de eerste samenwerking tussen Peeping Tom en het Ballet de Marseille. Het maakt deel uit van het programma Roommates, een avond die zes stukken uit het repertoire van het Ballet National de Marseille combineert. Het stuk ging in première in het Théâtre de la Ville Paris, in de Espace Cardin, op 25 mei 2022. Dit stuk toert momenteel nog steeds.

Prijzen en nominaties

- 2025 Nominatie 'Best International Theatre Show' - voor S 62° 58', W 60° 39' Premis de la Crítica (ES)
- 2024 'Beste nieuwe dansvoorstelling' voor La Ruta op de Olivier Awards in Londen (UK)
- 2023 Nominatie voor 'Best New Dance Production' - Olivier Awards (UK)
- 2023 Premis de la Crítica in de categorie 'beste internationale dansshow' voor Triptych (ES)
- 2023 Les Eloges voor Triptych in Opéra Garnier (FR)
- 2022 Jovan Cirilov Award - Belgrade Dance Festival (RS)
- 2022 Beste Hedendaagse Productie van □□2021 in Italië - Danza & Danza Magazine (IT)
- 2021 Winnaar FEDORA – VAN CLEEF & ARPELS Prize for Ballet 2021
- 2018 'Beste voorstelling in het theater' voor Moeder op het Festival Internacional de Teatro y Artes de Calle in Valladolid (ES)
- 2017 'Herald Angel' voor The missing door op het Edinburgh International Festival (UK) (met Stop-Motion en Shoot the moon van Paul Lightfoot en Sol León)
- 2016 'Zwaan meest indrukwekkende dansproductie' voor The lost room (NL)
- 2015 'Beste nieuwe dansvoorstelling' voor 32 rue Vandenbranden op de Olivier Awards in Londen (UK)
- 2015 Selectie voor Het Theaterfestival 2015 met Vader
- 2015 Nominatie 'Beste Internationale Dansvoorstelling van 2015' voor A Louer op de Critics Awards in Barcelona (ES)
- 2014 'Beste Internationale Dansvoorstelling' van 2014 voor Vader op de Critics Awards in Barcelona (ES)
- 2014 'Beste dansvoorstelling van het jaar 2014' voor Vader door de Nederlandse krant NRC Handelsblad
- 2013 'Beste dansvoorstelling van het jaar 2013' voor 32 rue Vandenbranden door het Braziliaanse magazine Guia Folha (São Paulo)
- 2013 Nominatie 'Beste anderstalige voorstelling van 2013' voor A Louer op de Ubu awards (IT)
- 2012 Selectie voor Het Theaterfestival met A Louer (BE)
- 2007 Montblanc Young Directors Award met Le Salon op het Salzburg Festival (AT)
- 2007 Patrons Circle Award met Le Salon op het International Arts Festival Melbourne (AU)
- 2007 Selectie voor Het Theaterfestival met Le Sous Sol (BE)
- 2005 Prix du Meilleur Spectacle de Danse voor Le Salon (FR)

Artistieke leiding

Gabriela Carrizo (°1970, Córdoba, AR)

Gabriela (°1970, Córdoba, AR) danst vanaf haar 10e aan een multidisciplinaire school (in die periode de enige met een groep hedendaagse dans voor kinderen en tieners). Onder leiding van Norma Raimondi transformeerde deze school in de Universiteit voor Ballet van Córdoba, waar Gabriela enkele jaren danste en waar ze haar eerste choreografieën in elkaar stak.

Op 19-jarige leeftijd verhuist ze naar Europa, waar ze doorheen de jaren samenwerkt met Caroline Marcadé, Alain Platel, les ballets C de la B (La Tristeza Complice, 1997 en iets op Bach, 1998), Koen Augustijnen (Portrait intérieur, 1994) en Needcompany (Images of Affection, 2001). In de tussentijd blijft ze haar eigen werk maken. Ze gaat solo met Et tutto sara d'ombra et di caline en creëert Bartime, een samenwerking met Einat Tuchman en Lisi Estaras. Voor les ballets C de la B tekent ze ook voor de choreografie van de opera Wolf (2002). Gabriela speelt de hoofdrol in Fien Trochs film Kid (2012), en in 2013 maakt ze het korte stuk The missing door voor en met het Nederlands Dans Theater – NDT 1. In 2015 regisseerde ze The Land, een samenwerking met het Münchense Residenztheater. Samen met Franck Chartier regisseerde ze in 2018 31 Rue Vandenbranden, een adaptatie van het origineel van Peeping Tom met de dansers van Le Ballet de l'Opéra de Lyon. Het stuk opende de prestigieuze Biennale de la Danse de Lyon. In 2022 creëerde Gabriela La Ruta, haar tweede kortstuk met en voor de dansers van het Nederlands Dans Theater (NDT 1).

Gabriela Carrizo is, samen met Franck Chartier, artistiek directeur van Peeping Tom, sinds ze het gezelschap samen oprichtten in 2000.

Franck Chartier (°1967, Roanne, FR)

Franck (°1967, Roanne, FR) begon op 11-jarige leeftijd te dansen. Op zijn 15e stuurde zijn moeder hem naar Rosella Hightower in Cannes om klassiek ballet te studeren. Tussen 1986 en 1989 werkte hij voor het Ballet van de 20e Eeuw van Maurice Béjart. Daarna volgde een periode van drie jaar waarin hij samenwerkte met Angelin Preljocaj en danste voor *Le spectre de la rose* in de Opéra van Parijs.

In 1994 verhuisde hij naar Brussel om in Rosas' productie *Kinok* (1994) te dansen. Hij maakte van de stad zijn nieuwe thuisbasis en werkt er duetten uit met Ine Wicherich en Anne Mouselet, en speelde in producties van Needcompany (*Tres*, 1995) en *Les Ballets C de la B: La Tristeza Complice* (1997), iets op *Bach* (1997) and *Wolf* (2002). In 2013 maakte Franck Chartier *33 rue Vandenbranden*, een bewerking van *Peeping Toms* 32 rue Vandenbranden voor de Opera van Göteborg en tekende hij voor de choreografie van de opera *Marouf, savetier du Caire* van Jérôme Deschamps, in de Opéra Comique in Parijs.

Voor Nederlands Dans Theater regisseerde hij in 2015 *The lost room*, dat hem een prestigieuze 'Zwaan Meest Indrukwekkende Dansproductie 2016' opleverde. In 2017 ging *The hidden floor* in première, zijn tweede samenwerking met NDT en een jaar later regisseerde Franck samen met Gabriela het stuk *31 Rue Vandenbranden* met het Ballet de l'Opéra de Lyon. De voorstelling opende de prestigieuze Biennale de la Danse de Lyon in september 2018.

Franck Chartier is, samen met Gabriela Carrizo, artistiek directeur van *Peeping Tom*, sinds ze het gezelschap samen oprichtten in 2000.

© Virginia Rota

PEEPING TOM

Rue Gabrielle Petitstraat 4/9
1080 Brussels – Belgium
BTW: BE0473.380.883
info@peepingtom.be
www.peepingtom.be

<i>Concept en realisatie:</i>	Gabriela Carrizo and Franck Chartier
<i>Productiemanager:</i>	Helena Casas helena@peepingtom.be
<i>Company manager:</i>	Veerle Mans veerle@peepingtom.be
<i>Productie en administratie:</i>	Rhuwe Verrept rhuwe@peepingtom.be
<i>Tour manager:</i>	Alina Benach Barcelò alina@peepingtom.be
<i>PR- en communicatie manager:</i>	Daphne Giakoumakis daphne@peepingtom.be
<i>Technische coördinatie:</i>	Gilles Roosen gilles@peepingtom.be
<i>Distributie:</i>	Frans brood productions

Peeping Tom wordt ondersteund door de Vlaamse overheid.